

Arvet efter Ford

Dennis Priebe

Det mest förvirrade och splittrande ämnet i Sjundedags Adventistsamfundet idag är inte ordination av kvinnor eller kristen rockmusik, utan frågan om hur en person blir räddad genom att Kristus offrade sig. Är det inte märkligt att den mest grundläggande och enkla sanningen i Bibeln har blivit så förvriden av Satan att det är mycket få som förstår hur frälsningen fungerar? Vi talar lättvindigt om evangeliet, var och en har olika förståelse av det ordet. I denna artikel ska vi se tillbaka på de senaste trettio åren av adventistiskt tänkande när det gäller att bli förklarad rättfärdig och helgelse. Den första gången jag blev medveten om att det fanns en kontrovers var när Desmond Ford kom för att undervisa på Pacific Union College. Plötsligt var det ingen som var riktigt säker på hur det fungerar när man förklaras rättfärdig.

Vi ska se på dr. Fords förståelse av evangeliet så som han uttryckte den i sin bok "Right With God Right Now" (Rätt förhållande till Gud just nu) med underrubriken "How God Saves People As Shown in the Bible's Book of Romans" (Hur Gud frälser människor enligt Romarbrevet i Bibeln). "De dåliga nyheterna i Romarbrevet är att varje tanke vi har är orenad. Varje känsla, varje tankemässig tendens och varje köttslig benägenhet är fläckad – i var och en av oss – tills Jesus kommer tillbaka och vi blir förhärsligade... Synden förblir i människan ända tills hon blir förhärsligad." (sid 1, 15) Med andra ord, evangeliet avlägsnar inte synd från våra liv. Det kan bara ta bort den fördömelse som vi förtjänar, medan varje handling och tanke i våra liv fortsätter att vara synd.

Låt oss se på några verser i Romarbrevet. "Men Gud vare tack, att ni som var syndens tjänare nu har blivit av hjärtat lydiga den lära som anförtröddes åt er, och att när ni befriades från synden, blev ni rättfärdighetens tjänare... Men nu, då ni befriats från synden och blivit Guds tjänare, blir er frukt att ni helgas och till slut får evigt liv." (Romarbrevet 6:17, 18, 22) När vi övergår från att vara syndens tjänare till att vara rättfärdighetens tjänare befrias vi från synd. Frihet från synd och helighet är nära kopplade till varandra. Det är en helt annan bild än "de dåliga nyheterna i Romarbrevet" som beskrivs av Ford.

Ford fortsätter på detta tema: "Vi har alla varit själviska. Vi är fortfarande själviska... Det finns inte en enda tendens i hjärtat ... som inte är orenad av vår själviskhet, inte ens efter omvändelsen." (sid 17, 68) Enligt detta sätt att se förändras vi egentligen inte av omvändelsen, utan den ändrar bara Guds bedömning av oss. Jämför detta med två uttalanden av Ellen White: "Genom att ta emot hans tillräknade rättfärdighet blir vi, genom den Helige Andes förvandlande kraft, lika honom." (SDA Bible Commentary, band 6, sid 1098) "Efter att ha gjort oss rättfärdiga genom Kristi tillräknade rättfärdighet förklarar Gud oss rättfärdiga." (Selected Messages, band 1, sid 394) Jag har aldrig läst i någon inspirerad källa att Kristus var självisk, och vi får veta att vi ska bli lika Kristus genom tillräknad rättfärdighet, vilket innebär att vi blir gjorda rättfärdiga. Omvändelse förändrar verkligen livet från själviskhet till osjälviskhet.

Nu till ordet "rättfärdiga" ur Fords perspektiv: "Detta ord 'rättfärdiga'. Det innebär aldrig att göra rättfärdig invärtes. Det innebär bara att räkna någon som rättfärdig... All sann religion kretsar kring denna fråga... Rättfärdigande är över dig hela tiden, som solen... Rättfärdigande är över dig hela tiden." (sid 19-21) Han tror att rättfärdigande täcker oss hela tiden eftersom vi syndar hela tiden. Ännu ett citat från Ellen White: "Guds förlåtelse är inte bara en juridisk handling som medför att han befriar oss från fördömelse. Den innebär inte bara förlåtelse för synd utan att återvinna oss från synden. Det är den återlösande kärlekens flöde som förvandlar hjärtat." (The Mount of Blessing, sid 114) Förlåtelse är synonymt med rättfärdigande, och det innebär mer än att bara räknas som rättfärdig, eller att vara fri från fördömelse. Det innebär att hjärtat förvandlas från själviskhet till kärlek.

Enligt Fords syn på saken är pånyttfödelse inte frälsning utan bara resultatet av frälsning, vilket bara innebär att förklaras rättfärdig. Men det verkar inte stämma överens med Titus brev 3:5-7. Så ”frälste han oss, inte på grund av rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan efter sin barmhärtighet, genom den nya födelsens bad och förnyelse i den Helige Ande, som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare, för att vi ska bli rättfärdiga genom hans nåd och bli arvingar enligt hoppet om evigt liv.” Att bli förklarad rättfärdig föregås av en invärtes pånyttfödelse och förnyelse, och det åstadkoms genom den Helige Ande. Rättfärdigande i Paulus skrifter innebär mycket mer än att räkna någon som rättfärdig eller att förklara någon rättfärdig. Det är, enkelt uttryckt, en inre förvandling.

Dr. Ford jämför rättfärdigande och helgelse: ”Rättfärdigande har med din ställning att göra. Helgelse har med ditt tillstånd att göra... Din status är alltid densamma i Kristus – fullkomlig. Ditt tillstånd är upp och ner, in och ut, en röra... Den ena baseras på vad Kristus gjorde för mig. Den andra baseras på vad Kristus gör i mig. Den första är fullkomlig, fullständig och hundra procentig. Den andra är inte det, eftersom Gud gör det i mig. Det kristna budskapet är Kristus för mig – vad Kristus redan har gjort. Det kristna livet är Kristus i mig – det som sker efter omvändelsen.” (sid 21, 22) Lägg märke till att vi alltid förblir rättfärdigade, även när vårt liv är en enda röra. Vi förklaras fortfarande rättfärdiga när helgelsen är upp och ner, in och ut.

Nu måste vi se närmare på några uttalanden som fullständigt förkastas, till och med hatas, av dem som har Fords uppfattning. De går tvärt emot alla aspekter av detta populära evangelium. ”Varje överträdelse gör själen fördömd.” (Testimonies for the Church, band 4, sid 623) ”Den hjälplösa syndaren måste hålla fast vid Kristus som sitt enda hopp. Om han släpper taget för ett ögonblick riskerar han sin själ... Att begå en enda känd synd... kommer... att skilja själen från Gud.” (The Faith I Live By, sid 138) ”Att begå en känd synd tystar Andens röst som vittnar för oss och separerar själen från Gud.” (The Great Controversy, sid 472) Det är tydligt att vi förlorar vår rättfärdighet när vi syndar. Rättfärdigandet förblir inte hela tiden över oss som solen, även när vi syndar medvetet. Vi är helt enkelt inte frälsta medan vi syndar.

Dessutom, distinktionen, att rättfärdigande är för oss och helgelse i oss, görs aldrig i Bibeln. Rättfärdigande är både vad Gud gör för oss och i oss. Både rättfärdigande och helgelse sker enbart genom tro och åstadkoms av den Helige Ande i båda fallen. Vår status inför Gud är inte rätt om vårt andliga tillstånd inte är rätt. Rättfärdigande är omvändelse, pånyttfödelsens erfarenhet. Det är fullständigt fel att separera rättfärdigande och helgelse genom att göra den ena till frälsningsupplevelsen och den andra till resultatet av frälsning.

Detta leder oss till 1844: ”Försoningsdagen i Gamla Testamentet pekade på Kristus, på Golgatas kors. Det är fel att ägna sig åt fifflande med kalendern, att försöka få uppfyllelsen av försoningsdagen att inträffa på 1800-talet. Den forntida försoningsdagen handlar inte om 1800-talet. Den pekar på Kristi kors. Det var där den slutgiltiga och fullständiga försoningen genomfördes... Vi ser bara på Golgata, inte till någon händelse eller något datum som människan hittat på.” (sid 55) Varför måste Ford förkasta idén om att den slutgiltiga försoningen äger rum efter 1844? Det är mycket viktigt att förstå att hans syn på frälsningen har lett honom till att förkasta den adventistiska tolkningen av Daniel kapitel 7 och 8. Det är hans förutsättningar för evangeliet som tvingar honom att förkasta budskapet om en dom före Jesu ankomst. Han säger: ”Vi var alla i Adam och Eva när de syndade... Genom en människas synd kom fördömmelse över oss alla. Vi föddes döda... Synden blir kvar... Det finns synd kvar i våra liv.” (sid 87, 102) Eftersom synd är lika oavbruten som andning kan vi aldrig leva utan synd eller stå utan synd i domen. ”Eftersom vi är födda i synd, eftersom vi är födda utan den Helige Ande,... kan vi inte lyda den heliga lagen fullkomligt. Inte ens efter att vi är omvända... Så jag uppfyller inte Guds lag fullkomligt en enda dag, inte ens efter omvändelsen. Det beror på att jag fortfarande har en gammal natur.” (sid 241, 242)

Han hänvisar förstås till Romarbrevet 7. ”I evangeliet finns ingen fördömelse ens när vi misslyckas med att leva upp till Guds standard... Romarbrevet 8 handlar inte om någon person som är annorlunda än personen i Romarbrevet 7... Det är fel när folk säger: ’Vi behöver komma ut från Romarbrevet 7 och in i Romarbrevet 8.’” (sid 161, 177, 178) Med andra ord, Romarbrevet 7 handlar om den normala kristna erfarenheten, eftersom vi inte är fördömda även när vi är sålda under synden. Men låt oss se igen på Romarbrevet 8:1, 2: ”Därför finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus, som inte vandrar efter köttet, utan efter Anden. För livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag.” Är inte detta en tydlig kontrast jämfört med människans hopplöshet, förtvivlan, frustration och uselhet i Romarbrevet 7? De två kapitlen är som kontrasterna mellan natt och dag när det gäller personlig erfarenhet.

Vi behöver lägga märke till ännu en aspekt. ”Vi bekänner inte för att vi ska bli förlåtna. Du har redan blivit förlåten genom Kristi kors.” (sid 316) Här sägs det att vi har fått förlåtelse innan vi bekänner våra synder. Men vad lär Bibeln? ”Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.” (1 Johannes brev 1:9) ”Den som döljer sina synder, går det inte väl, men den som erkänner och överger dem ska få barmhärtighet.” (Ordspråksboken 28:13) En av Bibelns tydligaste läror är att vi blir förlåtna när vi bekänner våra synder. Sammanfattningsvis innehåller Fords evangelium följande huvudpunkter:

- Rättfärdigande är bara en juridisk deklaration i himlen där Kristi rättfärdighet tillräknas den troende. Rättfärdigande innebär att Gud förklarar oss rättfärdiga, inte att han gör oss rättfärdiga.
- Rättfärdigande förblir alltid över de troende, som ett paraply, även när de syndar. Vår frälsning är säker även när vi syndar, så länge vi fortfarande tror på Jesus.
- Vi bekänner inte våra synder för att bli förlåtna.
- Den nya födelsen är resultatet av att vi förklarats rättfärdiga. Den Helige Andes förvandlande verk ingår inte i rättfärdigandet.
- Uppfattningen att rättfärdigande är samma sak som pånyttfödelsen är en romerskkatolsk lära.
- Rättfärdigande har med status eller juridisk ställning inför Gud att göra, inte med andligt tillstånd. Helgelse har med tillstånd att göra.
- När Gud förklarar de ogudaktiga rättfärdiga förblir de ogudaktiga.
- Helgelse sker inte enbart genom tro. Bara rättfärdigande sker enbart genom tro.
- Helgelse är resultatet av rättfärdigande, och den sker genom tro plus mänsklig ansträngning.
- Guds lag kan inte lydas fullkomligt ens av dem som är omvända. Allt som den troende gör är fläkat av synd. Den troende syndar hela tiden. Rättfärdigande är ett juridiskt paraply över honom som försäkrar honom om frälsning, trots synderna i hans liv.
- Vi är inte fördömda trots att vi misslyckas med att uppnå Guds standard. David förlorade inte sin rättfärdighet när han syndade.
- Beträffande synd är det ingen skillnad mellan den person som är religiös och den som inte är religiös.
- Försoningsdagen uppfylldes helt och hållet på korset. Den hade inte något att göra med 1844 och den dom som följde. Hans undervisning om rättfärdighet genom tro är den förutsättning som ligger till grund för hans förkastande av den förundersökande domen. Om frälsningen är ett juridiskt tillkännagivande som alltid finns över de troende, varför skulle Herren döma oss efter våra gärningar? Kristus är vår Ställföreträdare i domen. Eftersom Kristus är fullkomlig, och hans fullkomlighet tillräknas oss, kan vi bli rentvådda i domen.

(Jag är skyldig dr. Erwin Gane ett tack för en kortfattad sammanfattning av dessa punkter i en bok som heter ”An Examination of Desmond Ford’s Book, tillgänglig från Orion Publishing.)

Frukten av Fords evangelium

Eftersom huvudpunkterna i denna lära aldrig bemöttes och tillbakavisades tydligt, bar de frön som såddes på 1970-talet rik skörd under de trettio år som följde. Hans idéer har fortsatt dyka upp i böcker, artiklar och predikningar om evangeliet. Många idag, som aldrig skulle drömma om att följa Ford, fortsätter att stödja hans uppfattning om frälsningen, särskilt inför våra ungdomar. Ett exempel på detta är en ny bok av George Knight, med titeln "Cross of Christ". De huvudpunkter som betonas är följande:

- Vi föds i fiendskap med Gud.
- Den själviska natur som vi ärver är synd.
- Vi kan inte bryta alla våra dåliga vanor.
- Kristi död är den centrala delen i frälsningsplanen, inte hans liv.
- Rättfärdigande innebär att en syndare förklaras rättfärdig.
- Domen handlar om ifall vi har tagit emot Kristi offer eller inte.
- De 144.000 är inte delaktiga i försoningsprocessen.
- Försoningen fullbordas utan mänskligt deltagande.

Alla dessa punkter är identiska med Fords förståelse av försoningen och hur frälsningen går till. Fords evangelium har accepterats av många adventister under de decennier som följt på hans rannsakan och förlust av pastorslegitimationen. Vi måste komma ihåg att kärnan i hans teologiska betoning var frågorna kring rättfärdighet genom tro, som beskrivits i stycket ovan, inte hans uttalanden om 1844 och den förundersökande domen. Det var bara den naturliga frukten av hans förståelse av frälsningsprocessen.

I Ministry magazine publicerades i januari och mars 2008 en serie på två delar om ämnet rättfärdighet genom tro. Författaren var dr. Roy Gane, professor i hebreiska och mellanösterns språk vid det teologiska seminariet. Han skrev: "All mänsklig ofullkomlighet kan inte betraktas som synd, inte ens när det gäller medvetna handlingar. Människans liv är fullt av alla möjliga typer av ofullkomlighet som inte är synd, orsakade av begränsningar i förmåga, kunskap, minne, fysisk koordination o.s.v." Dr. Gane gjorde en viktig skillnad mellan "synd" som fallen natur och "synd" som brott mot Guds lag. Vårt medfödda tillstånd med en fallen natur har orsakat mycket ofullkomlighet och orenhet, men detta resultat av Adams synd måste tydligt särskiljas från att bryta Guds bud, vilket ger upphov till en bruten relation med Gud. Medan vårt medfödda tillstånd behöver Kristi försonande blod och helande, behöver det inte förlåtelse, som bara gäller moraliskt brott mot Guds uttryckliga vilja. Därför gäller inte termer som rättfärdigande, helgelse och rättfärdighet genom tro, så som de normalt används, vårt medfödda tillstånd som är resultatet av Adams synd. Fallen natur behöver omskapas genom Kristi offer, medan moraliska överträdelser behöver förlåtelse genom samma offer.

Därefter ställde Gane frågan: "Är rättfärdiggörelse genom tro bara ett tillkännagivande av att en syndare genom tro står rättfärdig inför Gud, eller inbegriper det något mer?" Han svarar: "När Gud betraktar dem som har tro som rättfärdiga, ... då sker det eftersom hans skapande Ord har gjort att det blivit så." Om relationen mellan att förklaras rättfärdig och helgelse skrev han: "Medan rättfärdigande och helgelse är åtskilda teologiskt sett, är de erfarenhetsmässigt sammanfogade från den tidpunkt då omvändelse skett. Båda har kontinuerliga aspekter, är nödvändiga aspekter av frälsningen och Guds nådegåvor."

Det som var särskilt intressant med denna artikelserie var de brev som skickades in till Ministry av läsare, gällande hans poänger. En person skrev: "Dr. Ganes artikel representerar bara ännu ett försök att rättfärdiga den teori om rättfärdighet genom karaktärsutveckling, skörde-teologin, som har förvirrat vårt folk i flera decennier... Han försöker, och misslyckas med, att argumentera för att den Helige Ande ingjuter rättfärdighet i oss, så till den grad att vi inte syndar mer och bevaras från fall, inte genom Guds nåd och det som Kristus uppnått, utan genom vår lydnad. Han antyder att det genom detta ingjutande är möjligt för oss att aldrig mer synda.

Uppfattningen att folk måste uppnå en fullkomlig karaktär genom den Helige Ande för att bli frälsta, är identisk med den katolska teologin som lär att du måste ha ingjutna goda gärningar för att bli frälst... Om vi bara kan bli frälsta från våra synder och inte i våra synder är vi alla dömda att misslyckas.” (mars 2008)

Detta genmäle behöver analyseras litet. Skördeteologi är den lära som säger att när Kristi karaktär återspeglas fullkomligt i hans folk, då kommer han tillbaka. (Christ's Object Lessons sid 69) Denna tro har mött intensivt motstånd ända sedan Fords tid. Detta är inte ”rättfärdighet genom karaktärsutveckling” utan rättfärdighet genom tro som leder till karaktärsmognad. ”Ingjuter rättfärdighet i oss” är den katolska versionen av tillägnad eller delad rättfärdighet. Den påstår att vi kan fylla på med rättfärdighet som i en bensintank, och sedan är den vår ägodel, och på grund av det kan vi utföra goda gärningar som gör att vi förtjänar frälsning. Tillägnad rättfärdighet är att Kristus ögonblick för ögonblick delar sin rättfärdighet med oss, så länge vi förblir i honom, vilket skapar en kristuslik karaktär i oss. Gane antydde aldrig ens att vi kan ingjutas med rättfärdighet. Gane påstod aldrig att vi bevaras från fall ”genom vår lydnad”. Vår lydnad kommer inte att göra att vi kommer längre än fariséernas lydnad gjorde. Det är tydligt att man på många ställen i detta brev förvrider diskussionen genom att bemöta argument som författaren aldrig framfört – oriktiga anklagelser för att få författarens poänger att framstå som löjliga. En sak har blivit mycket uppenbar under de senaste tio åren. Varje betoning av inre rättfärdighet och seger över synd kallas för katolsk teologi – även det för att få lyssnaren eller läsaren att förkasta sådana idéer. Ett talande påstående i detta brev är hans tro att vi måste bli frälsta ”i våra synder”. Allt ovanstående är en tydlig demonstration av Fords arv i nuvarande adventistiskt tänkande.

I ett annat brev stod: ”Trots att den innehåller många bibeltexter avspeglar dr. Ganes ståndpunkt mer teologin före reformationen (tro plus) än den protestantiska ståndpunkten (enbart tro).” Lägg återigen märke till hur man kopplar Ganes teologi med katolicism för att rekommendera läsaren att omedelbart förkasta en sådan teologi. En annan brevskrivare skrev: ”Bibeln och alla de stora protestantiska reformatörerna lär att det absolut inte finns någon rättfärdigande merit alls i något som vi gör, i något som Gud gör i oss, i något som Gud gör med oss, i något som Gud lägger in i oss eller i något som Gud utvecklar i oss!” (Maj 2008) Även om Gud gör det genom sin nåd och Kristi rättfärdighet, om det är inuti oss (i oss) så är det inte frälsande rättfärdiggörelse.

Dr. Gane svarade kortfattat på de brev som kommit in: ”Tom Hughes förvrider min framställning och identifierar den felaktigt som katolsk filosofi om ingjuten rättfärdighet, som hävdar att den pånyttfödda ’själ’ som äger rättfärdighet i sig, är kapabel att utföra gärningar som delvis förtjänar deras frälsning... När det gäller Kristi verk att rädda oss från våra synder,... ger Kristus genom den Helige Ande möjlighet till fortskridande seger över syndiga val (= rena våra karaktärer), trots att vi inte kommer att befrias från vår syndiga natur förrän vi blir förhärligade.” Som svar på ett annat brev skrev Gane: ”Många ’ofullkomligheter,’ inklusive många misstag som är omöjliga för människor att övervinna i detta liv, på grund av deras fysiska och mentala begränsningar (t.ex. glömska), inkluderas inte i de bibliska definitionerna av syndiga handlingar och tankar... som moraliska fel som bryter Guds lag. ’Ofullkomlighet’ är en mer omfattande kategori än ’synd’. All synd är ofullkomlighet, men all ofullkomlighet är inte synd.” Beträffande Gordon Colliers brev skriver Gane att han använder ”selektiv och stelbent tolkning av Bibeln som separerar det dynamiska förhållandet mellan att förklaras rättfärdig och helgelse, och mellan Kristi och den Helige Andes roller... Collier ger exempel på den typ av obalanserad framställning som min serie i två delar var ämnad att motverka.” (Maj 2008)

De brev som kom in som svar på Ganes artiklar är representativa för Fords evangelium i dess rena form, och detta evangelium främjas nu på bred front i våra skolor och församlingar. Ett mycket intressant perspektiv på dessa frågor kommer från en evangelikal teologie professor, J.P. Moreland på Biola University: ”Vad var evangeliets kärna? ... Ända sedan den protestantiska reformationen har evangeliet identifierats med rättfärdiggörelse genom tro... Vi förklaras

rättfärdiga genom att vi förlitar oss på det verk som Jesus uträttat... Under de första tjugo åren av mitt kristna liv var detta det evangelium jag förkunnade för dem som inte trodde... Jag tyckte det var svårt att koppla samman helgelse, andlig mognad och tillväxt med detta evangelium. Allt jag kunde säga var ungefär: 'Om Jesus är din Herre nu, då borde du lyda honom.'" Men på 1980-talet fann han ett mer omfattande evangelium. "Hur man blir rättfärdig? Att förklaras rättfärdig är det sätt som man påbörjar ett helgat liv. Evangeliet inbjuder oss till ett helt nytt och rikt liv... Jag blev förklarad rättfärdig så jag kan lära mig detta nya liv, ett liv som kommer att bli mitt för alltid... Jag tar emot Guds fria nåd genom att han förklarar mig rättfärdig, för att jag ska börja ett liv där jag alltmer har Jesus som min Herre, både i detta liv och i nästa liv." (Ministry, maj 2009) Jag tyckte detta var ett ganska fantastiskt uttalande från en evangelikal teolog, speciellt med tanke på att all vår förvirring kring detta ämne har kommit för att vi har tagit det evangelikala evangeliet in i adventismen.

Med andra ord, att bli förklarad rättfärdig är inte slutsumman av rättfärdighet genom tro, utan dörren som öppnas till rättfärdighet genom tro. När Jesus tas emot som vår Herre blir hans rättfärdighet både vårt rättfärdigande och vår helgelse. Tyvärr har helgelsen blivit baktalad som enbart evangeliets frukt eller resultatet av att vi är frälsta, när det skulle kunna vara mer bibliskt korrekt att säga att helgelse verkligen är evangeliets hjärta. Att förklaras rättfärdiga är det enda sätt som vi kan få tillgång till ett kristuslikt liv, vilket är vad evangeliet verkligen handlar om.

Jag ska dela med mig av omfattande utdrag från en enastående artikel skriven av Fernando Canale, teologie professor vid det teologiska seminariet.

"På senaste tiden har somliga kommit att betrakta pastorns uppgift som att förkunna frälsning istället för att uppmana till ett heligt liv... Luther kom fram till att helgelse, helighet, och lydnad för Guds bud inte ingår i frälsningen utan är resultatet av frälsning... Pastorer har varit benägna att använda konsumentorienterade tillvägagångssätt som ska attrahera flest människor från alla kulturer. Med sådana tillvägagångssätt tvekar man inte att använda sig av ritualer, modern kulturell smak och världsliga teatrala attraktioner (i musik till exempel), så länge de offentliga evenemangen samlar en stor publik som man kan framföra sin förkunnelse för och dela ut snabbfrälsning.

Pastorer som tänker, agerar och arbetar i en sådan atmosfär kan få tillfredsställelsen att se hundratals människor sträcka upp sina händer som ett känslomässigt svar på att de tagit emot frälsning. Men jag tror inte att de som reagerar på det sättet förstår eller upplever de grundläggande ingredienserna av den adventistiska förståelsen av frälsning: att frälsning kommer ur en troserfarenhet som leder till lydnad... Jag hävdar att trons förkunnelse, utan uppmaning till helighet och lydnad, är fullständigt främmande för adventismens grundläggande drag.

Paulus uttalande sticker ut på ett kraftfullt sätt: 'Sträva efter frid med alla och helgelse, utan vilken ingen får se Herren.' (Hebreerbrevet 12:14)... 'Var heliga,' säger Gud, 'för jag är helig.' (1 Petrus brev 1:16)... Guds frälsningsplan för helighet tillbaka in i människors liv. Erfarenheten av helighet i tro och lydnad, återupprättar Guds avbild i människor och ger frälsningsglädje.

Tro och lydnad är två oskiljaktiga komponenter i en och samma handling, människors frivilliga förtröstan på Gud. Människors frivilliga beslut att svara på Guds kallelse till frälsning... är inte orsaken, utan det nödvändiga villkoret för att frälsning ska finnas... Samma tro och lydnad genom vilken vi tar emot och får hans förlåtelse (förklaras rättfärdiga genom tro) omfattar samtidigt och nödvändigtvis ett avsiktligt sätt att leva i glad lydnad (helighet). Enligt Bibeln kan vi inte ha det ena utan det andra. Inför Gud kan vi inte få förlåtelse för synder utan att samtidigt vara lydiga och mer och mer förvandlas till hans avbilder.

'Eftersom vi nu har dessa löften, älskade, så låt oss rena oss från all besmittelse från kött och ande, och i gudsfruktan fullborda helgelsen.' (2 Korinterbrevet 7:1) ... Den bibliska läran om att en helig livsstil (helighet, helgelse) är nödvändig för frälsning, går tvärs emot den uppfattning som somliga har." (Ministry, maj 2009)

Detta var en utmärkt uppmaning till en balanserad uppfattning om rättfärdigande och helgelse. Den skiljde på ett bra sätt på frälsningens orsaker och villkor. Frälsningens orsak är alltid Guds nåd och Kristi försoning. Frälsningens villkor är våra val att tro, acceptera, överlåta oss och omvända oss. Inget av dessa villkor ger oss några meriter eller gör att vi förtjänar frälsning, men utan dessa val kan vi inte bli frälsta.

Men trots detta balanserade sätt att se på saken, fick denna artikel mycket riktigt negativa reaktioner från två pastorer: "Jag blev beklämd av att läsa Fernando L. Canales artikel." Han karakteriserade den som en "otydlig eller ofullständig förståelse av evangeliet... Denna artikel skulle kunna uppfattas som att den lärde ut... frälsning genom gärningar... Bara de frälsta är helgade... Det är bara de frälsta som blir skapade till nya varelser, kallade att ha Kristi sinne." Detta är samma sak som att säga att vi är frälsta innan vi blir helgade, vi är frälsta innan vi blir skapade till nya varelser och att vi är frälsta innan vi får Kristi sinne. Med andra ord, inget av detta behövs för frälsning. "Fernando L. Canales artikel låter mer som en parafras av ett tillkännagivande från konciliet i Trent... Så sorgligt att en artikel som denna ska dyka upp." (Ministry, juli 2009) Återigen finner vi att varje uppmaning till helighet som en del av evangeliet, stämplas som katolskt.

Detta har varit ett ganska fackmässigt studium av rättfärdigande och helgelse, som blivit nödvändigt på grund av de subtila och välformulerade attacker på det sanna evangeliet, som till och med använder sig av vanligt bondförnuft. Arvet efter Desmond Ford har förts vidare på många nivåer inom administration, den akademiska sfären och pastorskåren. Även om han inte längre är i centrum för adventistiskt tänkande, har hans evangelium segrat till slut inom adventistteologi.

Praktiska förslag

Jag tänker avsluta denna artikel med några praktiska förslag för hur man ska leva, och inte bara undervisa om ett helgat liv. Paulus skriver: "Och ta varje tanke till fånga under lydnaden mot Kristus." (2 Korinterbrevet 10:5) Till en början måste vi ta varje tanke till fånga och göra den lydig mot Kristus. Det är enormt stort! Märker du ibland att ju mer du försöker att inte tänka på vissa saker, desto mer tänker du på dem? Aposteln talar här om den högsta nivån av kristen mognad. Vem kan klara detta, när vi är så ansatta av alla typer av störningar och lockelser, bokstavligen vart vi än vänder oss idag? Vem kan bevara sina tankar trygga och oskadda? Men kom ihåg hur Jesus svarade när hans lärjungar frågade honom: "Vem kan då bli frälst?" Han svarade: "För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt." (Matteus 19:25, 26) Det är i Guds kraft, och bara i hans kraft, som vi kan ta varje tanke till fånga under lydnaden mot Kristus.

Jag behöver i mina tankar se bilden av alla sorters avvikande tankar som marscherar i procession efter Kristus Erövraren, som krigsfångar: stolta tankar, missmodiga tankar, omoraliska tankar, vällustiga tankar, tankar på att man är överlägsen andra, tankar på att man är underlägsen andra, tankar på hemliga laster, tankar på uppror och olydnad. Jag måste se alla dessa tankar som besvärar och besegrar oss, marschera med svansen mellan benen bakom vår Befriare, nedtryckta och besegrade genom hans kraft. Vi kanske inte är där än. Men om vi aldrig tänker det kommer vi aldrig att längta efter det. Och om vi aldrig längtar efter det kommer vi aldrig att be om det. Och om vi aldrig ber om det kommer vi aldrig att uppleva det. När vi får kraft från en makt utanför oss själva kan vi dra ut i en trasig värld med evangeliets helande kraft – och ta varje tanke, uppenbar och invärtes, till fånga under lydnaden mot Kristus.

Thomas Davis betonade en sak som är central för ett helgat liv, och utan den är lydnad och helighet omöjlig: "Om frälsning är gratis, är det inte motsägelsefullt att peka på att vi faktiskt måste betala ett pris? ... Var placerar vi in överlåtelse, som verkar tyda på att vi ger upp vår frihet? ... Jesus framställde kravet på att överlåta sig alldeles tydligt. 'Om någon vill följa mig,

ska han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig.' (Matteus 16:24) ... Jakob råder sina läsare att 'underordna er därför Gud.' (Jakob 4:7) ... Överlåtelse kan beskrivas som ett svar på Guds övertygande, sökande kärlek, så att han kan skingra allt vårt inre motstånd mot hans vilja, tänka om och kanalisera våra attityder, motiv och önskningar – hela hjärtat – på ett radikalt och nytt sätt, så att våra själviska "rättigheter" överges och vi hela tiden söker hans vilja... När vi då överlåter oss kommer vi att lägga märke till Guds förväntningar på varje aspekt av våra liv och villigt ge honom rätt att förvänta sig att vi ska anpassa oss efter hans förebild på alla sätt...

Men låt en konfrontation med en annan person väcka vrede, hämndlystnad och ilska, låt någon gå emot vår vilja, ifrågasätta våra åsikter, utmana våra "rättigheter" eller "svika oss", låt någon verka förminska vår uppfattning om vår egen viktighet eller kritisera våra önskningar – då kan attityden bli helt annorlunda. När vi hamnar i en situation där vi måste kämpa med att överlåta ilska, vrede eller vad det nu kan vara, då slås vi av vår naturs bottenlösa syndfullhet, syndens kraft, det pris som överlåtelsen kräver och vår benägenhet att stå emot överlåtelse till Anden...

Krävs det något av syndaren för att han ska få förlåtelse? Ett antal bibeltexter dyker upp i tankarna: 'Om då mitt folk ... ödmjukar sig ... och lämnar sina onda vägar, då skall jag ... förlåta dem deras synd.' (2 Krönikerboken 7:14). 'Men om inte ni förlåter människorna deras överträdelse, så ska inte heller er Fader förlåta era överträdelse.' (Matteus 6:15). 'Omvänd er ... till syndernas förlåtelse' (Apostlagärningarna 2:38) 'Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder.' (1 Johannes brev 1:9). Så det finns krav som vi måste uppfylla för att få ta emot Guds frälsande förlåtelse...

'Kristus framställs i Bibeln som en gåva. Han är en gåva, men bara till dem som ger sig själva, själ, kropp och ande till honom utan reservationer.' (Christ's Object Lessons, sid 116) ... Så Kristus förklarar oss inte rättfärdiga på grund av vår överlåtelse, men han kan inte förklara oss rättfärdiga förrän vi överlåter oss... Vi måste betala ett pris för att bli förklarade rättfärdiga – det priset ligger inte i de goda gärningar som vi gör eller i några meriter som vi har, utan i vår förbehållslösa överlåtelse till Jesus... Att lära ut eller predika om rättfärdigande, utan att även tydligt visa att vi är skyldiga att överlåta jaget till Jesus ... utsätter läraren eller predikanten för anklagelsen om att sälja ett billigt evangelium." (Ministry, juni 2009)

Detta är hjärtat i allt som människan gör för att bli frälst, och det är nödvändigt för att frälsning ska ske. Utan fullständig överlåtelse är ingen frälsning möjlig. "Om vi samtycker kommer han att identifiera sig själv med våra tankar och mål, och förena våra tankar så att de anpassas efter hans vilja, så till den grad att när vi lyder honom kommer vi bara att följa våra egna impulser. Viljan, som förfinats och helgats, kommer att finna högsta nöje i att tjäna honom. När vi känner Gud så som det är vår förmån att känna honom, då kommer vårt liv att bli ett liv i ständig lydnad. Genom att uppskatta Kristi karaktär och genom förening med Gud kommer synd att bli avskyvärd för oss... Våra hjärtan kommer ofta att brinna i oss när den Ende närmar sig för att umgås med oss, så som han gjorde med Enok. De som bestämmer sig för att inte göra något, på något område, som kommer att misshaga Gud, kommer att veta, efter att de har lagt fram saken för honom, precis hur de ska göra. Och de kommer inte bara att få visdom utan även styrka. De kommer att få kraft att lyda och att tjäna." (The Desire of Ages, sid 668)

"Rannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta. Prova mig och känn mina tankar, och se om det finns någon ond väg i mig och led mig på den eviga vägen." (Psaltaren 139:23, 24). Utkämpar varje kristen en inre strid genom att försöka vifta bort onda tankar? Kvinnan som tålmodigt pressar fram psalmer ur den gamla orgeln varje sabbat? Rektorn för den närliggande adventisthögskolan? Affärskvinnan som kommer med genomtänkta kommentarer under sabbatsskoolestudiet? Pastorer? Absolut. Vi kämpar alla på något område med att tänka rena tankar. Vad och en av oss vet längst innerst inne att vi har haft dessa negativa tankar.

Här kommer några praktiska sätt att hantera våra tankar:

- Ge dig själv fullständigt åt Gud, stund för stund, dag för dag.
- Öva på olika sätt att föra tankarna tillbaka till honom under dagen, genom att ta pauser på fastställda tider för att be tyst.
- Håll fast vid dina andaktstider.
- Odla ödmjukhet, vilket innebär att du är villig att ändra dig när det visar sig att du behöver ändra dig.
- Undvik onda tankar vid sådana tillfällen när du är väl medveten om att de kommer smygande, som Paulus föreslog: ”Ha ert sinne vänt till det som är där ovan.”
- Sök hjälp från en vän eller rådgivare.
- Paulus principer är fortfarande en vägledning för våra tankar. ”Allt som är sant, allt som är värt aktning, allt som är rätt, allt som är rent, allt som är värt att älska, allt som är lovvärt, och om det finns någon dygd och något som förtjänar att prisas, tänk på det.” (Filipperbrevet 4:8)
- Slutligen, litet uppmuntran för trötta kristna som känner att de kämpar ensamma och förlorar striden mot orättfärdiga tankar. En skicklig Krigare har kämpat och vunnit kriget redan, och han har lovat att hans frid kommer att ”bevara era hjärtan och era sinnen i Kristus Jesus.” (Filipperbrevet 4:7).

Må rättfärdigande och helgelse bli mer än en teologisk doktrin. Må det bli ett mirakel som förändrar livet.

© 2024 dennispriebe.com

Artikeln är översatt till svenska av Suzanne Gundler och publicerad på www.säningsmannen.com med tillstånd från pastor Dennis Priebe.